

MISSATGE DEL SANT PARE FRANCESC PER A LA CELEBRACIÓ
DE LA 54^a JORNADA MUNDIAL DE LA PAU (1 DE GENER DE 2021)

7. La brúixola per a un rumb comú

En una època dominada per la cultura del rebuig, davant de l'agreujament de les desigualtats a l'interior de les nacions i entre elles,¹ voldria per tant convidar els responsables de les organitzacions internacionals i dels governs, del sector econòmic i del científic, de la comunicació social i de les institucions educatives a agafar la “brúixola” dels principis anteriorment esmentats, per a donar un rumb comú al procés de globalització, «un rumb realment humà».² Aquesta permetria apreciar el valor i la dignitat de cada persona, actuar junts i en solidaritat pel bé comú, alleujant als qui pateixen a causa de la pobresa, la malaltia, l'esclavitud, la discriminació i els conflictes. A través d'aquesta brúixola, animo tothom a convertir-se en profetes i testimonis de la cultura de la cura, per a superar tantes desigualtats socials. I això serà possible només amb un fort i ampli protagonisme de les dones, en la família i en tots els àmbits socials, polítics i institucionals.

La brúixola dels principis socials, necessària per a promoure la cultura de la cura, és també indicativa per a les relacions entre les nacions, que haurien d'inspirar-se en la fraternitat, el respecte mutu, la solidaritat i el compliment del dret internacional. Referent a això, s'ha de reafirmar la protecció i la promoció dels drets humans fonamentals, que són inalienables, universals i indivisibles³. ■

¹ Cf. Carta enc. *Fratelli tutti* (3 octubre 2020), 125.

² *Ibid.*, 29.

³ Cf. Missatge als participants en la Conferència internacional “Els drets humans en el món contemporani: conquestes, omissions, negacions”, Roma, 10-11 desembre 2018.

Diumenge, 7 de març de 2021. Núm. 589

TEMPS DE QUARESMA

DIUMENGE III

MORIR PER RESSUSCITAR

En el marc de la reflexió quaresmal, les lectures d'avui ens fan revisar alguns aspectes de la nostra vida cristiana.

La primera lectura, del llibre del Deuteronomi, ens fa copsar el valor de la Llei de Déu. La revelació dels deu manaments que Déu donà a Moisès, ha de ser una bona ocasió per revisar la nostra vida. El salm responsorial, meditació sobre la Llei divina, ens és una bona ajuda per descobrir fins a quin punt estem disposats a fer la voluntat de Déu: “*Els preceptes del Senyor són planers, omplen el cor de goig*” ¿De veritat sentim goig en fer el que Déu vol, o ens és una càrrega pesada? I no oblidem que en l'Evangelí, Jesús va més enllà de la Llei. El manament de l'amor va més enllà del simple “no matis ... no robis...”

Sant Pau als Corintis (segona lectura) ens ensenya el camí de la veritable fe, quan ens mostra un Messies crucificat! Quina incongruència: El Messies, el Rei d'Israel, el Fill de Déu... clavat a la creu. Certament que per als jueus un Messies crucificat és un escàndol. I per a la mentalitat dels grecs, la cosa més absurda del món: Com ens pot salvar un Déu mort a la creu? Malgrat tot, Pau afirma, i així ho creu l'Església, que el que sembla absurd en l'obra de Déu és més savi que la saviesa dels homes, i el que sembla feble és més fort que no pas la força humana: En la debilitat i en l'absurd de la creu, hi ha el camí de la victòria pasqual: morir per ressuscitar. La narració evangèlica de l'expulsió dels mercaders del temple és el colofó de la trilogia bíblica d'aquest tercer diumenge de Quaresma. Més enllà del fet concret hem d'anar a descobrir el valor profètic

d'aquell signe. El Crist expulsa els mercaders del Temple de Jerusalem, per purificar-lo, per renovar-lo: “*Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies*”. Anunci de la seva mort i de la seva resurrecció: “*Ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'escriptura i en aquesta paraula de Jesús*”. El temps quaresmal és, ha de ser, un temps de renovació personal. Les nostres reflexions, els nostres dejunis, els altres actes de pietat i de penitència han de fer de nosaltres homes nous, persones renovades, cristians enfortits. No oblidem –ho deia l'evangeli d'avui– que ell, Jesús, sap prou bé que hi ha a l'interior de cada ú. Que ell, amb la força de la seva paraula salvadora i amb la fermesa de les seves obres ens dugui a tots a una vida nova, per poder renovar amb fermesa els nostres compromisos baptismals en la propera festa pasqual.■

PREGÀRIA QUARESIMAL: SALM 6

Oració d'un malalt que demana clemència al Senyor

No em reprengueu, Senyor, tan durament,
no em corregiu amb tant de rigor.
Compadiu-vos de mi. Vaig perdent força.
Guariu-me. Tot jo em consumeixo, tot jo estic trasbalsat.
I vós, Senyor, ¿què espereu?
Veniu a salvar-me la vida, allibereu-me per la vostra bondat.
Entre els morts no hi ha qui us recordi,
¿qui us pot lloar a la terra dels morts?
Estic desfet de tant sofrir,
cada vespre deixo el llit amarat de llàgrimes.
Els ulls se'm consumeixen de tristesa, tant de dolor els fa envellir.
Aparteu-vos de mi, gent malèfica.
El Senyor accepta el meu plor,
el Senyor escolta la meva súplica i acull la meva pregària.
Els enemics, confosos i desfets, tornaran enrere en un instant.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 6: 18,30: Enric Mirambell i Belloc (aniversari)

Diumenge, 7: 12,00: Família Juanola Bohigas
18,30: Pel poble

Dilluns, 8: 18'30: Família Figueras Xifra

Dimarts, 9: 18,30: Intenció particular

Dimecres, 10: 18,30: Josefina Cané Pallí

Dijous, 11: 18,30: Vicente Lorente i José Ramon Lorente

Divendres, 12: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí

Dissabte, 13: 18,30: Intenció particular

Diumenge, 14: 12,00: Pel poble
18,30: Pels qui han mort per la pandèmia

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

EL SAGRAMENT DE LA PENITÈNCIA

Quan, amb penediment, ens acostem al sagrament de la Penitència i confessem els nostres pecats, rebem, per mitjà de l'absolució sacramental, el perdó de Déu que ens reconcilia amb Ell i amb els nostres germans.